

De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.

Melanie vd Linden
Cora Sens

Roely van Slochteren
Wim Geerts

Gedeelde plaats 2 Fotograaf Fred Bervoets

Een beeld met zoveel emotie dat het bijna pijn doet om naar te kijken... Geen scherp beeld, maar het geeft wel scherp weer wat de fotograaf wil laten zien. Mooie compositie en goed gebruik van zwart en wit.

Zwart wit portret van een verdrietige peuter. Dikke tranen liggen op de wangen. De korrel die is toegepast maakt dat het kind nog verdrietiger lijkt. Er is een mooi uitsnede gemaakt waardoor de aandacht echt op de ogen ligt.

Een portret in zwart/wit. De verhouding in de wit/grijs/zwart-tinten is in orde. Het contrast tussen ogen en gelaat zorgt voor extra aandacht op de ogen, het belangrijkste element in de foto. Het ligt op de lijnen van de gulden snede, goed. De foto laat zien dat er emotie is. wordt nog eens door het detail 'tranen' versterkt. Mooi beeldelement dat de fotograaf heeft onderkent. Een 5 punter.

Gedeelde plaats 2 Fotograaf Charlotte Koloc

Een doorkijkje met invallend licht kan altijd een mooi beeld opleveren. Dit lijkt een toevallige ontdekking van de val van het licht, nog zoekend naar een goede compositie. De uitsnijding laat het geheel zien. Als kijker wil je nog wel een nog wel een stapje opzij doen... De kleur is vrij monotoon gehouden. Interessant beeld dat veel vraagtekens oproept.

Een vrouw staat voor een open raam met zicht op groen. Het licht valt mooi op de vrouw, en de nissen voorin de foto geven diepte aan het beeld. Ze vormen een herhaling en dat geeft rust. De aandacht gaat direct naar de vrouw bij het raam.

We zien een fotograaf die in een gebouw op zoek is naar 'de ruimte'. Een coulissen opbouw. Tussen 'de laatste schuifdeuren' staat een vrouw. Ze kijkt uit beeld. Het hele beeld 'kijkt uit beeld'. Dat versterkt de ruimtelijkheid en het 'leeg' zijn. Op de een of andere manier gaat uiteindelijk die grote donkere driehoek wat storen.

Gedeelde plaats 2 Fotograaf Tiny Veldman

Mooie zwart/wit foto met een mathematisch beeld van een brug. Centraal standpunt voor een totaal shot. Mooi symmetrisch lijnenspel en goede dieptewerking, precies wat je wilt zien. Door de aanwezigheid van de fietser krijgt deze technische foto een menselijke factor. Al met al een prachtige foto!

De eenzame fietser, kromgebogen over het stuur tegen de wind in. Leegte op een heel bekende brug, een ongekend beeld. Het lijnenspel van de weg en brug, en dan die ene fietser, precies tussen 2 ijzeren brugdelen. Het zwart wit maakt dat er geen enkele afleiding is in kleur. De afgelopen maand heb ik veel brug foto's voorbij zien komen. De bijzondere omstandigheid maakt het beeld bijzonder.

We zien de klassieke uitbeelding van een brug. De symmetrische opbouw van de foto is tegelijk de symmetrie van de brug. Alles is qua compositie uitgekend in beeld gezet. Het standpunt van de camera, heel laag, is perfect. Een beeld die de PR-dienst van Rijkswaterstaat graag zou willen gebruiken.

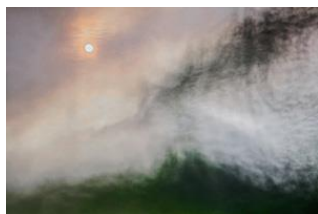

Plaats 3 Fotograaf Dinie de Kreek

Afval kan mooi zijn, als het maar het juiste licht krijgt. Dat is wat we zien. Een gewaagde compositie, waarin het fragiele hekje een cruciale rol speelt in de ruwe omgeving. Zachtheid en hardheid komen samen in beeld, terwijl ons oog door de foto wordt geleid. Het licht doet zijn werk...

Kleuren van aarde, vuur en stoom, lijnenspel en eenvoud, in een landschap dat van bovenaf is genomen. Toch moet ik even goed kijken voor ik het vuur ontwaar.

We zien hier de elementen, aarde, vuur, licht in een mooie kleurschakering. De kleuren geven aan dat het een onherbergzaam en vooral gevaarlijk gebied is. De subtiele verdeling van de ingetogen kleuren maakt het geheel tot een sterke foto. De compositie en verdeling van de kleurvlakken vervolmaken deze foto.

Plaats 4 K.J. vd Heuvel Rijnders

In de waas die ik zie herken ik direct een landschap, met gras, mist en een opkomende zon. Hier is geëxperimenteerd met lange sluitertijden en beweging. Er loopt een mooi diagonale lijn door het beeld, de kleuren zijn zacht.

We zien een witte vlek, een groene onderrand, een grijsig bovengedeelte. Het geeft de suggestie van een landschap zonder dat dit direct duidelijk is. Wat natuurlijk mag en kan, het maakt de foto hier niet meer of minder van. We zien een witte vlek en interpreteren dat dit de zon is. De fotograaf spiegelt ons 'een landschap' voor. De abstractie maakt het fotobeeld sfeervol.

Plaats 5 Fotograaf Evert Hendriksen

Een heel bekende fotografische plek, waar mooi gewerkt is met een lange sluitertijd. De fakkeldragers zijn nog net zichtbaar in de onscherpte, hun licht laat een spoor achter.

We zien veel blauw, beetje wit en een streepje rood. Kortom, we zien iets van mystiek. Deze museale opstelling doet iedere bezoeker met bewondering kijken. Het intrigeert. Maar bij het benoemen van wat we zien missen we dat ene stukje waar je oog blijft hangen. Waar de mystiek als het ware dat dwingende vraagteken heeft gezet. De fotograaf heeft vast meer foto's gemaakt...

Plaats 6 Fotograaf Charlotte Koloc

Mooie herhaling in naakten, het grote witte vlak, dat net buiten een snijvlak valt, maakt dat ik even goed moet kijken waar ik naar kijk.

We zien twee gezichten. Scherp tegen onscherp. Licht tegen gekleurd. Het linker gezicht is afgekeerd en kijkt links weg. Het andere gezicht is vaag en lijkt afstandelijk. Er is hierdoor geen oogcontact. De foto is opgebouwd in twee spanningsvlakken. Wanneer zou er een 5 gegeven zijn? Als scherp versus onscherp het belangrijkste beeldelement is zou de scherpste 'super' mogen zijn. Detail, maar toch.

Gedeelde plaats 7 Fotograaf Dinie de Kreek

Zaterdagmiddag in een winkelcentrum tijdens coronatijd? De man vooraan de foto in ontbloot en getatoeerd bovenlijf lijkt op iemand te wachten. De dame bij de roltrop kijkt naar hem. Even verderop helpt iemand een klein meisje in een speelattractie. Een drukke foto die door glas is gemaakt waarop ik steeds meer zie hoe langer het kijkt. Het is een ware kijk en ontdek plaat geworden.

We zien een straatgebeuren. Mensen, auto's die speelgoed blijken te zijn, veel weerspiegelingen. Doordat alles nogal rommelig weergegeven is, is het een drukke foto. Twee benen staan verloren en half in beeld. Een glazen wand markeert de twee helften in deze foto. Sterke punten ontbreken en mede daardoor verzwakt de foto in zeggingskracht.

Gedeelde plaats 7 Fotograaf Ed Koekkoek

Een stilleven met kaars en fles wijn. De scherpste ligt op de wijnfles en het glas. Ik had het mooi gevonden als er ook het lichtspel zou zijn als in de oude meesters. Licht afkomstig van de kaars bijvoorbeeld. Ik vind het beeld wel druk met veel ingerichten alsof de fotograaf ons alles wilde laten zien. Het weglaten van een aantal voorwerpen had de foto naar mijn mening krachtiger gemaakt.

We zien 'foodfotografie'. We zien wijn, fruit, kurkentrekker, een plant. Ook een kaars en een tafel. Ook nog iets van 'spetterend licht'. Het staat er allemaal mooi te zijn, niks mis mee. Maar samenvattend missen we hier het 'smikkelen en genieten' sfeertje. Licht en verlichting zijn belangrijke elementen die dat kunnen bewerkstelligen, de moeite waard om daarmee die dijk van een foto uiteindelijk te maken.

Plaats 8 Fotograaf K.J. vd Heuvel Rijnders

Spiegeling aan de waterkant. De spiegeling in het water vormt een geometrisch figuur in onscherpte. Het harde licht op de oever laat zien dat de foto overdag is gemaakt.

We zien veel groen, letterlijk. Het zijn bladeren. In het zoekplaatje, wat dit wel een beetje is, zien een opvallend punt in een donkere kleur. Beschouwend en analyserend blijkt dit de weerspiegeling te zijn van een soort knotwilg. Een leuke 'waterkantfoto', die wat zeggingskracht mist. Maar een plek om terug te gaan!